

[N. P. Andreassen.]

efter en Skala, som vi er villige til paa ethvert Tidspunkt at forhandle nærmere om.

„De Landbrugsejendomme, som Staten erhverver ved Forkøbsret, betaales med en Pris, der under Hensyn til Jordens Kulturtilstand og Ejendommens Afkastningsevne svarer til dens almindelige Handelsværdi.

Det samme gælder Jorden, der afgives fra Ejendomme ved Familiesalg. Kan Enighed ikke opnaas om Prisen, indankes Sagen for en Vurderingskommission.“

som kan sammensættes efter nærmere Forhandling i det kommende Udvalg og sammen med den højtærede Landbrugsminister.

„Er Ejendommen bortforpagtet, indtræder Pligten til at afgive Jord fra den enkelte Ejendom, naar den nugældende Kontrakt udløber, selv om dette sker, før Ejerskifte finder Sted. Fra Lovens Ikrafttræden kan ingen ny Forpagtningskontrakt indgaas for Gaarde over 40 000 Kr.s Grundværdi uden med et saadant Forbehold, at Jorden kan afgives ved første Ejerskifte.“

Jeg har fundet det rimeligt netop nu, da den højtærede Landbrugsminister har givet sit bestemte Tilsagn om at ville medvirke til en virkelig Jordreform, at opløse dette. Men jeg maa beklage, at den højtærede Minister ikke allerede paa det nuværende Tidspunkt er i Stand til at anvise Veje for at fremskaffe Jord til Oprettelse af nye Landbohjem i et virkelig betydende Omfang. Spørgsmaalet om Udstykning i Dag er et Spørgsmaal af stor Rækkevidde, og det gælder for hele Landbrugets Fremtid ikke alene af de Grunde, som jeg allerede har fremført, men ogsaa af Hensyn til Muligheden for at skaffe Landbruget den Arbejdskraft, der er Brug for. De unge ved Landbruget, der duer til noget, vil være selvstændige, det er deres Maal, det er det, de stræber imod, og det er det, de uddanner sig til. Øjner de ikke denne Mulighed, søger de andre Steder hen. Derfor er Spørgsmaalet om Oprettelse af nye selvstændige Landbrugsbedrifter et afgørende Led i Spørgsmaalet om Landbrugets Arbejdskraft. Af denne Grund er den store Udstykningsreform endnu mere paakrævet nu end nogen Sinde før.

Dette er ikke et Spørgsmaal om, hvorvidt der er Jord nok til Udstykning i dette Foraar, hvad der formentlig nok er, eller om de Muligheder for at fremskaffe Byggematerialer, som nu forefindes, nej, det er et

Spørgsmaal paa længere Sigt: hvilke Muligheder der er for de unge mellem 15 og 20 Aar, naar de om 5—10 Aar skal have Hjem og Bedrift. Det er dem, vi skal tænke paa nu.

Spørgsmaalet om Udstykning er et Spørgsmaal om at skaffe Jorden. Jeg er imod at gaa Ekspropriationens Vej, og det er heller ikke nødvendigt. De Veje, som mit Parti anviser for at fremskaffe Jord, og som jeg allerede har nævnt, vil i en lang Aarrække kunne sikre den Jord til Udstykning, der vil blive Brug for. Paa eet Omraade vil det være muligt ved forholdsvis smaa Midler, baade med Hensyn til Byggematerialer og Penge, at skabe flere selvstændige Landbrug, nemlig ved at skaffe Tillægsjord til en Del af de Titusinder af smaa Husmandsbrug, som findes her i Landet. En meget stor Del af disse Brug er saa smaa, at Familieme nødvendigvis maa have den væsentlige Del af deres Indtægt ved Arbejde uden for Hjemmet, og mange af disse Brug har ikke tilstrækkelig økonomisk Bæreevne. Hvis vi igen kommer ind i daarlige Tider for Landbruget, saa kan de ikke klare sig.

Jeg erkender, at Forholdene er saa vidt forskellige for disse Brug, at en generel Ordning vanskeligt kan gennemføres, og derfor er det ogsaa med Tilfredshed, jeg har erfaret, at den højtærede Minister vil søge hele dette vigtige Spørgsmaal klarlagt i en Undersøgelse Sogn for Sogn. Men jeg vilde sætte Pris paa, om Ministeren kunde oplyse, hvor langt Sagen med Nedsættelsen af disse Udvalg er fremme, og hvilke Beføjelser Ministeren agter at give disse Udvalg.

Endvidere vil jeg ogsaa gerne have en Udtalelse fra den højtærede Minister om et andet Spørgsmaal, som vi har drøftet her saa mange Gange tidligere, og som interesserer mit Parti meget, nemlig Spørgsmaalet om Sammenlægningen af selvstændige Brug. Ministeren har tidligere oplyst, at Loven om Sammenlægning af Landbrugsejendomme vil blive ændret. Jeg vil gerne spørge Ministeren, om han er i Stand til at give nærmere Oplysninger om, hvor langt Arbejdet hermed er fremme.

Jeg vil slutte med at udtale Haabet om, at de Forhandlinger, vi nu gaar ind i, maa føre til et Resultat, som virkelig betyder noget for Landbougdommen. I alle Kredse inden for Landbruget stiller man store Forventninger til en Løsning af dette Spørgsmaal. Det er ikke alene Husmændenes og Arbejdernes Børn, der med Forventning ser hen til, at der skabes Eksistensmuligheder for dem som selvstændige Jordbrugere, men